

РЕШЕНИЕ

№ 18837

гр. София, 04.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.09.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

**ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов
Лилия Йорданова**

при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **4960** по описа за **2024** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от С. Д. С. срещу Решение № 1646/05.04.2024г. по НАХД № 2442/2024г. по описа на СРС, 14 състав, с което е потвърден електронен фиш серия К № 4864860 за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, издаден от СДВР, с който на С. Д. С. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т.2 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/, за нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Касаторът развива доводи, че оспореното решение е неправилно, като постановено при съществени процесуални нарушения и неспазване на материалния закон. Излага твърдения, че не той е собственик на процесното МПС, а съпругата му – Д. С.. Моли съда да постанови решение, с което да отмени изцяло оспореното решение и електронния фиш.

В съдебно заседание касаторът се явява лично и поддържа жалбата.

Ответникът - Столична дирекция на вътрешните работи, отдел “Пътна полиция”, редовно призован, не се представлява, с писмено становище оспорва жалбата.

Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийската градска прокуратура дава заключение, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС като правилно следва да бъде оставено в сила.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и

правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 07.05.2021 г. в 11:10 часа, по [улица]до № 47 (в близост до частно средно училище „Св.Георги“) с посока на движение от [улица]към [улица], в населено място, при ограничение на скоростта 40 км/ч, въведено в пътен знак В-26, управлява лек автомобил, марка/модел “Хюндай Соната“ , с рег. [рег.номер на МПС] със скорост на движение 59 км/ч, като по този начин е превишил разрешената скорост с 19 км/ч – нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП. Нарушението е установено с автоматизирано техническо средство или система, тип TFR1-M 505, което съгласно приложените към административно наказателната преписка писмени доказателства (протокол от проверка и удостоверение за одобрен тип средство за измерване) се явява годно техническо средство за контрол на скоростта.

С ЕФ серия К, № 4864860 на С. С., в качеството му на собственик на МПС, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т.2 от ЗДвП.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при издаването на електронния фиш не са допуснати съществени нарушения. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, същото не съставлява маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН и наложеното наказание е в рамките на предвидения в закона абсолютен размер.

При постановяване на решението районният съд не е допуснал нарушение на закона.

Настоящата касационна инстанция намира, че въззивният съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи.

При правилно изяснена фактическа обстановка, първостепенният съд е достигнал до законосъобразния извод за съставомерност на деянието, за които е санкциониран касатора. Обвинението е подкрепено от писмените и гласни доказателства, които са безпротиворечиви и взаимно допълващи се и установяват изложената в електронния фиш фактическа обстановка. СРС е обсъдил и отхвърлил като неоснователни твърденията на касатора, че не той е собственик на МПС, с което е извършено нарушението. Видно от свидетелство за регистрация на автомобил марка “Хюндай Соната“, с рег. [рег.номер на МПС] , именно С. /наред със съпругата си/ е собственик на МПС, с оглед на което СРС е достигнал до извода, че правилно е ангажирана административно наказателната отговорност на касатора. Същият не е посочил друго лице, което да го е управлявало, въпреки че в електронния фиш са му били дадени указания, че може да представи писмена декларация кой е управлявал автомобила. Следователно именно С. се явява административно-наказателно отговорно лице, съгласно разпоредбата на чл. 188, ал. 2 от ЗДвП. Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, обсъдил е в съвкупност събраните доказателства и

въз основа на тях е приел, че касаторът е извършил вмененото му нарушение, във връзка с което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност.

С оглед горното, съдът намира, че СРС е достигнал до законосъобразен извод за съставомерност на деянието, както и че целите на наказанието по чл.12 от ЗАНН ще бъдат постигнати с определеното наказание.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1646/05.04.2024г. по НАХД № 2442/2024г. по описа на СРС, 14 състав, с което е потвърден електронен фиш серия К № 4864860 за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, издаден от СДВР.

ОСЪЖДА С. Д. С., ЕГН [ЕГН] от [населено място] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи съдебни разноски по делото в размер на 100 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.